

Z21000099 **Fraude**

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Zwolle, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 8 februari 2021.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 8 februari 2021 waarbij aan appellant vanwege fraude bij de nabespreking van het tentamen van het vak Algemene Rechtswetenschap 2 (ARW 2), de volgende sancties zijn opgelegd:

- > het tentamen wordt ongeldig verklaard
- > appellant wordt uitgesloten van deelname aan alle vakken tot en met 30 augustus 2021

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 19 april, waar appellant is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de personen Y en Z. Partijen zijn na elkaar gehoord doordat het College de aanwezigheid van verweerder in de wachtruimte aanvankelijk niet had opgemerkt.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 15 januari 2021 heeft appellant deelgenomen aan het online tentamen van het vak ARW 2. Op 27 januari 2021 heeft de nabespreking van dit tentamen plaatsgevonden. Appellant heeft tijdens de nabespreking nog een antwoord toegevoegd. Op 3 februari 2021 heeft, naar aanleiding van een vermoeden van fraude, een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerder. Bij besluit van 8 februari 2021 is aan appellant medegedeeld dat hij fraude heeft gepleegd tijdens voornoemd tentamen en zijn de onder I. genoemde sancties opgelegd. Appellant heeft op 20 februari 2021 via CLRS een beroep ingediend tegen het besluit van verweerder. Op 8 maart 2021 vindt een schikkingsgesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand. Vervolgens is het beroep op de hoorzitting van 19 april 2021 behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.

Appellant voert in de eerste plaats aan dat hij nimmer de intentie heeft gehad om te frauderen. Voorts zijn de consequenties van het fraudebesluit buitenproportioneel. Hij is een eerstejaars student en door een ongelukkige samenloop van omstandigheden heeft appellant foute beslissingen genomen.

Appellant voert aan dat hij recht heeft op een tentamenvoorziening op grond van zijn slechthorendheid in de vorm van 10 minuten extra tijd per uur tentamen. Het tentamen van het vak ARW 2 duurt twee uur; hij heeft aldus recht op 20 minuten extra tijd. Er was aan hem voorlopig een dergelijke voorziening toegekend aan het begin van het studiejaar. Tijdens het maken van het tentamen ARW 2 verkeerde hij in de vooronderstelling dat deze voorziening nog steeds gold. Hij heeft het antwoord op de laatste vraag F tijdens het tentamen op 15 januari 2021 geformuleerd nadat de reguliere tentamentijd was verstreken. Hij had het antwoord ook gekopieerd en opgeslagen als Wordbestand. Na het tentamen bleek dat hij pas vanaf 19 januari

2021 weer recht had op een tentamenvoorziening en dat het antwoord op vraag F niet was opgeslagen. Tijdens de nabespreking heeft appellant het antwoord op vraag F alsnog ge-upload en de docent gevraagd om dit antwoord na te kijken, omdat vraag F nog niet was nagekeken. Appellant stelt dat hij het antwoord dat hij reeds op 15 januari 2021 had gekopieerd heeft ge-upload.

Appellant verzoekt het College om zijn beroep gegrond te verklaren en het fraudebesluit te vernietigen.

Verweerder heeft zich ter zitting en blijkens de stukken, als volgt verweerd.

Appellant heeft op 15 januari 2021 het online tentamen ARW 2 gemaakt en ingeleverd. De reguliere tentamentijd liep tot 10.30 uur. Bij de nabespreking op 27 januari heeft appellant alsnog het antwoord op de laatste vraag F ingevoerd. Vervolgens heeft hij de examinator gevraagd om dit antwoord alsnog na te kijken.

Appellant stelt dat hij op 15 januari 2021 in de vooronderstelling verkeerde dat hij recht had op 20 minuten extra tijd en dat hij daarom na 10.30 uur nog het antwoord op vraag F heeft ingevoerd in de hoop dat dit zou worden beoordeeld.

Vast staat dat appellant op 15 januari 2021 geen recht had op een tentamenvoorziening in de vorm van 20 minuten extra tijd. Aan appellant was slechts een voorlopige tentamenvoorziening toegekend voor blok 1a omdat hij toen al de voorziening te laat had aangevraagd, waarbij hij erop is gewezen dat hij een dergelijke voorziening voor de volgende tentamenperiode tijdig moest aanvragen. Hij heeft dit nagelaten. Appellant wist, althans had kunnen begrijpen dat zijn op 15 januari 2021 beweerdelijk ingevoerde antwoord op vraag F, niet zou worden opgeslagen en beoordeeld. Ter ondersteuning van dit standpunt voert verweerder aan dat appellant op 21 januari 2021 contact heeft opgenomen met de examinator en hem heeft meegedeeld dat de tentamenvoorziening pas per 19 januari 2021 was toegekend en dat deze voorziening dus niet is toegepast tijdens het tentamen ARW 2 op 15 januari 2021. Voorts blijkt uit ICT-onderzoek dat appellant op 15 januari 2021 vraag F wel heeft geopend, maar er geen antwoord is ingestuurd vanwege het verstrijken van de tijd. Verweerder heeft User Log gegevens overgelegd. Hieruit blijkt dat er op 15 januari 2021 geen antwoord is opgeslagen op vraag F en dat appellant het antwoord op deze vraag alsnog tijdens de nabespreking heeft opgeslagen. Door een zgn. 'bug' in de software was het voor studenten per ongeluk mogelijk om op een later tijdstip (zoals tijdens de nabespreking van het tentamen) alsnog een antwoord in te vullen bij vragen die al wel geopend waren tijdens het tentamen.

Als appellant werkelijk op 15 januari 2021 in de vooronderstelling verkeerde dat hij recht had op 20 minuten extra tijd en het toen niet lukte om een antwoord op te slaan na afloop van de reguliere tijd dan had hij onmiddellijk na afloop van het tentamen contact op moeten nemen met de examinator of met verweerder. Dat heeft hij niet gedaan.

Over de zwaarte van de opgelegde sancties voert verweerder aan dat de uitsluiting van alle vakken voor de rest van het studiejaar dezelfde sanctie is die eerder door verweerder in soortgelijke gevallen is opgelegd. Verweerder heeft in het verleden zelfs in een zwaar geval een student voor een heel studiejaar uitgesloten voor alle vakken. De gevolgen van de sanctie zijn ernstig, maar vinden hun oorzaak in het handelen van appellant zelf dat te kwalificeren is als fraude in de zin van artikel 15 Examenreglement.

Voorts voert verweerder aan dat door de coronacrisis de faculteit Rechtsgeleerdheid genoodzaakt is om over te schakelen naar online tentaminering. Zij stelt daarmee een groot vertrouwen in haar studenten. Appellant heeft een verklaring afgelegd waarin hij belooft om geen fraude te zullen plegen. In deze verklaring worden studenten gewaarschuwd voor harde sancties indien zij frauderen. Appellant heeft misbruik gemaakt van de crisissituatie en heeft het vertrouwen van de faculteit beschaamd.

Gelet op voorgaande komt verweerder tot de conclusie dat sprake is van fraude in de zin van art. 15 van het Examenreglement. Verweerder verzoekt het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens is van mening dat fraude een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of verweerder voldoende heeft aangetoond dat sprake is van fraude. Ingevolge artikel 15 lid 1 Examenreglement wordt onder fraude verstaan het handelen of nalaten van een student dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden of die van een ander geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken. Naast dit reglement zijn studenten middels onder meer de gelofte die studenten werden geacht te ondertekenen voorafgaand aan het tentamen gewezen op de spelregels voor het afleggen van het tentamen ARW 2.

Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder geoordeeld dat appellant fraude heeft gepleegd tijdens de online-nabespreking op 27 januari 2021 van het tentamen ARW 2. Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appellant fraude heeft gepleegd. Het College oordeelt dat verweerder voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat in onderhavig geval sprake is van fraude. Appellant heeft op 27 januari 2021 alsnog zijn antwoord op vraag F ge-upload, terwijl het voor hem duidelijk was dat zijn tentamentijd op 15 januari 2021 om 10.30 uur was geëindigd. Enkel door een zgn. 'bug' in de software was het uploaden op 27 januari 2021 per ongeluk mogelijk. Appellant had geen toestemming van verweerder of van de examinerator om later dan 15 januari 2021 10.30 uur alsnog een antwoord te geven op vraag F. Appellant heeft door het opslaan van het antwoord op vraag F op 27 januari 2021 en zijn vraag aan de examinerator of zij het antwoord alsnog wilde nakijken, op een moment waarop hij al wist dat aan hem geen extra tentamentijd was toegekend, frauduleus gehandeld in de zin van artikel 15 Examenreglement.

Thans dient het College te onderzoeken of de opgelegde sancties proportioneel zijn. De opgelegde sancties bestaan uit het ongeldig verklaren van het resultaat van het vak ARW 2 en de uitsluiting van deelname aan alle vakken tot 1 september 2021. De eerste sanctie is te kwalificeren als een herstelsanctie en is erop gericht om de gevolgen van het geconstateerde plagiaat weg te nemen. Onder verwijzing naar jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (2020/089/CBE en 2020/047/CBE) heeft verweerder niet onrechtmatig gehandeld door het resultaat van het vak ARW 2 ongeldig te verklaren. Het College neemt hierbij als vaststaand feit aan dat de fraude is gepleegd en dat verweerder door het ongeldig verklaren van het resultaat de gevolgen van de fraude heeft weggenomen.

De tweede sanctie, inhoudende de uitsluiting van deelname aan alle vakken tot 1 september 2021 is te kwalificeren als een bestraffende sanctie, waarbij de gevolgen van de sanctie in verhouding dienen te staan tot de geconstateerde fraude en moeten passen binnen de in de WHW gestelde kaders. Ingevolge artikel 7.12b lid 2 WHW kan een student in geval van fraude worden uitgesloten van een of meer tentamens gedurende maximaal een jaar.

In onderhavig geval heeft verweerder een zware sanctie opgelegd. Verweerder heeft uiteengezet dat deze sanctie in overeenstemming is met de sancties die in soortgelijke gevallen in het verleden zijn opgelegd. Het College volgt verweerder in zijn standpunt dat het handelen van appellant zeer kwalijk is te noemen. Voorts heeft appellant voorafgaand aan het tentamen verklaard dat hij geen fraude zal plegen in een zgn. gelofte, waarbij hij erop is gewezen dat er zware sancties zullen worden opgelegd indien er fraude wordt geconstateerd. Het College acht de sanctie uitsluiting voor alle vakken tot 1 september 2021 in het licht van het vorenstaande niet disproportioneel.

Aldus is verweerder op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 22 april 2021 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. W.M.H. Grooten en E.M.M. Neeffjes, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.